

95-2544

SIRI SEJARAH TANAH AIR

INGGERIS DI SEMENANJUNG

Sulaiman Zakaria

**Goodmark Enterprise
Kuala Lumpur**

GOODMARK ENTERPRISE

29A, Jalan Jejaka 5,
Taman Maluri, Jln. Cheras,
55100 Kuala Lumpur.
Tel : 03-9828198

Semua hak terpelihara. Sebarang bahagian dalam buku ini tidak boleh diterbitkan semula atau dipindahkan dalam sebarang bentuk atau dengan sebarang cara, baik dengan cara elektronik, mekanik, penggambaran ataupun sebaliknya tanpa izin yang bertulis terlebih dahulu daripada pihak Penerbit.

© Goodmark Enterprise
Cetakan Pertama 1994

ISBN 983-9849-04-2(SIRI)

APB 713431

14 OCT 1994

M
959.5
SUL
NASKHAR PEMELIHARAAN
PERPUSTAKAAN NEGARA MALAYSIA

Dicetak oleh:
SEGAR PAPER INDUSTRIES SDN. BHD.
Kuala Lumpur

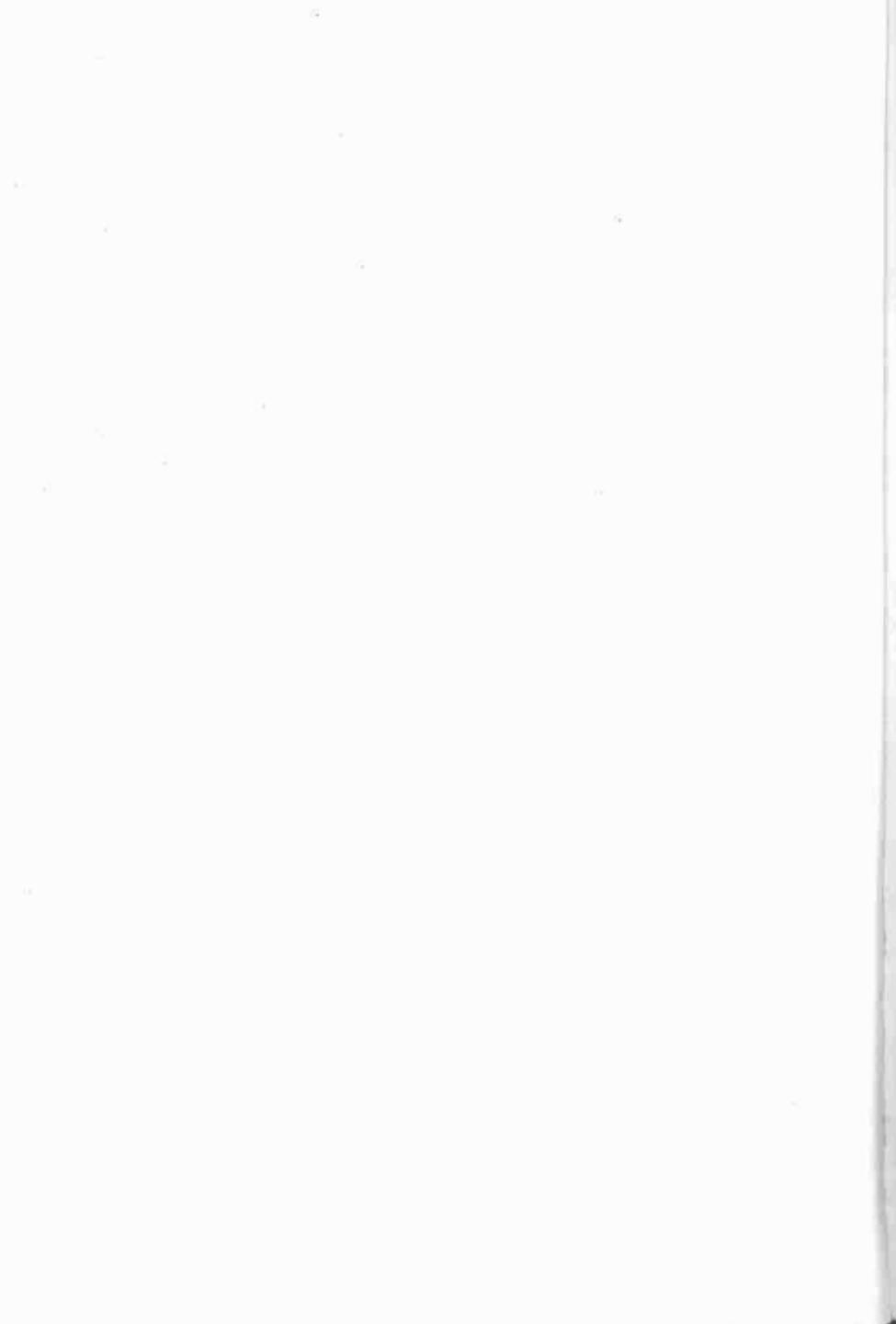
Prakata

Negara kita terkenal sebagai sebuah negara yang dijajah. Penjajah telah menimbulkan beberapa kesan baik dan buruk pada rakyat Malaysia hari ini.

Selain itu, terdapat bangsa-bangsa pendatang yang kini menjadi sebahagian daripada rakyat negara ini.

Kesan-kesan penjajahan dan kedatangan bangsa-bangsa pendatang ini menjadikan Malaysia begitu unik.

Siri Sejarah ini sudah tentu dapat membantu para pelajar sekolah rendah dan menengah rendah menambahkan pemahaman mereka terhadap sejarah tanahair.

INGGERIS DI SEMENANJUNG

Negara kita mencapai kemerdekaan pada 31 Ogos 1957 daripada penjajah Inggeris. Penjajah Inggeris penjajah yang paling berkesan kepada penduduk Tanah Melayu berbanding dengan orang Portugis dan Belanda. Orang Portugis dan Belanda menjajah Melaka sahaja tetapi orang Inggeris menjajah seluruh Tanah Melayu.

Penjajahan Inggeris yang sebenar bermula di Perak pada tahun 1874. Bagaimanapun, permulaan penjajah Inggeris bermula sejak 1826. Orang Inggeris menduduki Pulau Pinang pada tahun tersebut. Bagaimanakah kejadian ini boleh berlaku?

Negeri Kedah diancam oleh orang Siam di utara dan orang Bugis di selatan. Sultan Muhamad Jiwa memerlukan sebuah kuasa lain untuk mendapatkan perlindungan daripada serangan dua kuasa itu.

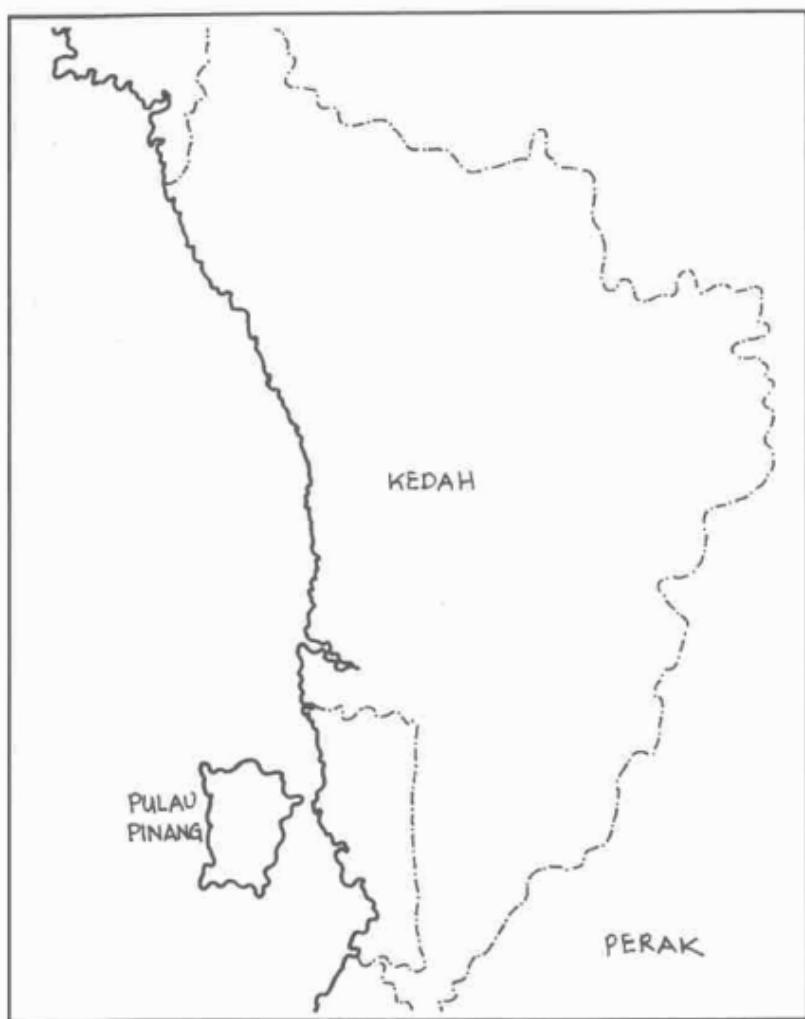
Francis Light sedang mencari pelabuhan untuk Syarikat Hindia Timur Inggeris (SHTI). Sultan Abdullah yang menggantikan Muhamad

Jiwa menawarkan Pulau Pinang dengan harapan mendapat perlindungan. Francis Light berjanji akan memberi bantuan kepada Sultan Kedah. Dengan itu Francis Light menduduki Pulau Pinang.

Sultan Kedah menuntut janji Francis Light untuk mendapatkan perlindungan. Pihak Syarikat Hindia Timur Inggeris tidak mahu memberi perlindungan kepada Kedah kerana tidak mahu menentang kerajaan Siam. Baginda bersiap sedia untuk menyerang Pulau Pinang.

Francis Light bertindak cepat dengan mengatur serangan terhadap tentera Kedah. Pada tahun 1791, Francis Light telah berjaya menewaskan angkatan Kedah yang berpusat di Seberang Perai. Sultan Abdullah terpaksa menandatangani satu perjanjian dengan Syarikat Hindia Timur Inggeris pada 1 Mei 1791.

Menurut perjanjian tersebut, Syarikat Hindia Timur Inggeris bersetuju membayar sebanyak \$6000 atas penyerahan Pulau Pinang. Pihak Inggeris akan membayar dengan jumlah tersebut

Kedudukan Pulau Pinang

setiap tahun selagi mereka menduduki Pulau Pinang.

Perjanjian ini tidak pula menyebut tentang bantuan ketenteraan Inggeris terhadap Kedah. Dengan itu Kedah masih berada di bawah ancaman Siam.

Pada tahun 1798, Sultan Abdullah mangkat. Takhta Kedah diganti oleh Sultan Diyauddin Mukarram Syah. Pada masa itu pihak Inggeris bercadang mendapatkan tanah pantai Kedah yang berhadapan dengan Pulau Pinang.

Pada tahun 1800, Leftenan Gabenor Pulau Pinang, Sir George Leith telah mengadakan perundingan dengan Sultan Kedah. Hasil perundingan itu satu perjanjian telah ditandatangani antara Sultan Kedah dengan Sir George Leith.

Menurut perjanjian tersebut, Sultan Kedah bersetuju menyerahkan Seberang Perai kepada Syarikat Hindia Timur Inggeris. Pihak syarikat bersetuju membayar \$4000 setahun. Dengan itu

Sawah padi

Syarikat Hindia Timur Inggeris terpaksa membayar \$10 000 setahun kepada Sultan Kedah.

Kedudukan Inggeris bertambah kukuh. Mereka telah menguasai kedua-dua belah pelabuhan Pulau Pinang. Pertahanan juga diperkuatkan lagi. Sementara itu Kedah terus menerima ancaman daripada Siam.

Pada tahun 1821, Siam menyerang Kedah kerana marah kepada Sultan Kedah menyerahkan Pulau Pinang kepada pihak Inggeris. Siam menduduki Kedah sehingga tahun 1842. Pihak Inggeris tidak membantu Kedah. Bagaimanapun, Sultan Kedah dibenarkan berlindung di Pulau Pinang.

Selepas menduduki Pulau Pinang, pihak Inggeris ingin menduduki Singapura pula. Mereka mendapati Singapura lebih sesuai dijadikan pelabuhan. Singapura terletak di tengah jalan perdagangan dari Timur ke Barat. Stamford Raffles yang dihantar oleh Gabenor Jeneral Inggeris di India tertarik dengan kedudukan Singapura.

Selat Melaka

Pada masa itu berlaku perebutan kuasa dalam empayar Johor. Sultan Mahmud yang mangkat pada tahun 1812 meninggalkan dua orang putera. Sultan Mahmud sepatutnya diganti oleh Tengku Hussein.

Orang Bugis yang sangat berkuasa di Johor telah melantik Tengku Abdul Rahman, adik Tengku Hussein menjadi Sultan. Tengku Hussein tidak dapat merebut kembali takhta kerajaan Johor. Belanda mengakui Abdul Rahman sebagai Sultan Johor.

Perebutan takhta kerajaan Johor memberi peluang kepada Stamford Raffles. Tengku Hussein akan diiktiraf sebagai Sultan Johor sekiranya pihak Inggeris dibenarkan membuka penempatan di Singapura. Temenggong Abdul Rahman menyetujui tawaran Raffles kerana dia menyokong Tengku Hussein.

Akhirnya pada 30 Januari 1819, satu perjanjian telah ditandatangani antara Raffles dengan Tengku Hussein serta Temenggong Abdul Rahman. Menurut perjanjian tersebut British

Kedudukan Pulau Riau

- Jibenarkan mendirikan sebuah loji di Singapura. Temenggung Abdul Rahman akan dibayar sebanyak \$300 setahun sebagai sagu hati.

Raffles merasakan bahawa Sultan Abdul Rahman di Johor tidak akan menerima perjanjian tersebut. Baginda berada di bawah pengaruh Belanda. Oleh itu Inggeris mengiktiraf Tengku Hussein sebagai Sultan Johor yang sah.

Pada 6 Februari 1819, Raffles menandatangani satu lagi perjanjian dengan Temenggung Abdul Rahman dengan Tengku Hussein. Menurut perjanjian tersebut, Tengku Hussein dan Temenggung Abdul Rahman bersetuju melepaskan segala tuntutan mereka.

Syarikat Hindia Timur Inggeris pula bersedia membayar pencen tahunan sebanyak \$5000 kepada Sultan Hussein dan \$3000 kepada Temenggung Abdul Rahman. Dengan perjanjian itu, orang Inggeris mempunyai kuasa penuh terhadap Singapura.

Pendudukan Inggeris di Singapura ditentang

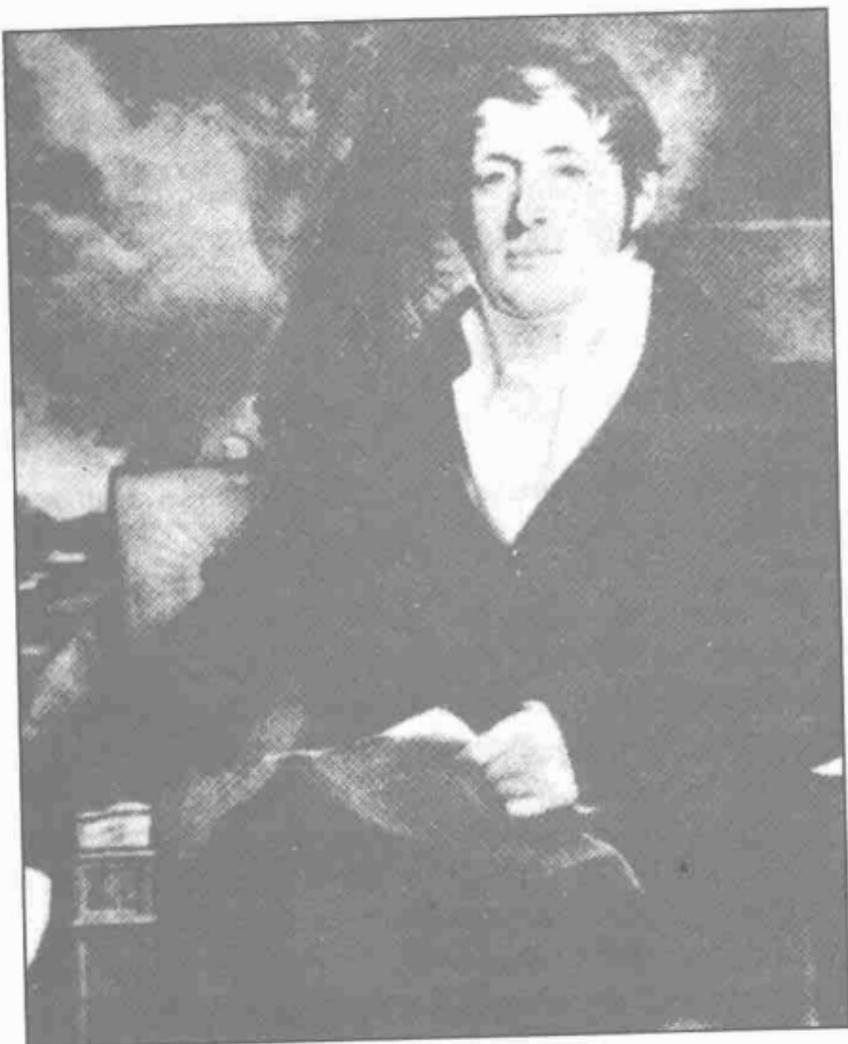
Kedudukan Sumatera

keras oleh Belanda. Belanda mendakwa bahawa Singapura berada di bawah pengaruh mereka. Belanda mahu Inggeris mengundurkan diri dari Singapura. Belanda mengugut menggunakan kekerasan untuk menghalau Inggeris keluar dari Singapura.

Pihak Inggeris tidak mahu berganjak. Mereka tetap bertahan untuk menduduki Singapura. Singapura dijadikan pelabuhan bebas. Pelabuhan Singapura maju dengan pesat dalam masa yang singkat sahaja.

Akhirnya Belanda dan Inggeris bersedia berunding untuk menyelesaikan masalah Singapura. Oleh itu pada 17 Mac 1824, perjanjian Inggeris-Belanda atau Perjanjian London telah ditandatangani.

Melalui perjanjian tersebut Belanda bersetuju mengakui Singapura sebagai sebahagian daripada kawasan pengaruh Inggeris. Belanda menyerahkan Melaka kepada Inggeris. Sebagai balasannya Inggeris menyerah Bangkahulu kepada Belanda. Bangkahulu terletak

Sir Thomas Stamford Raffles

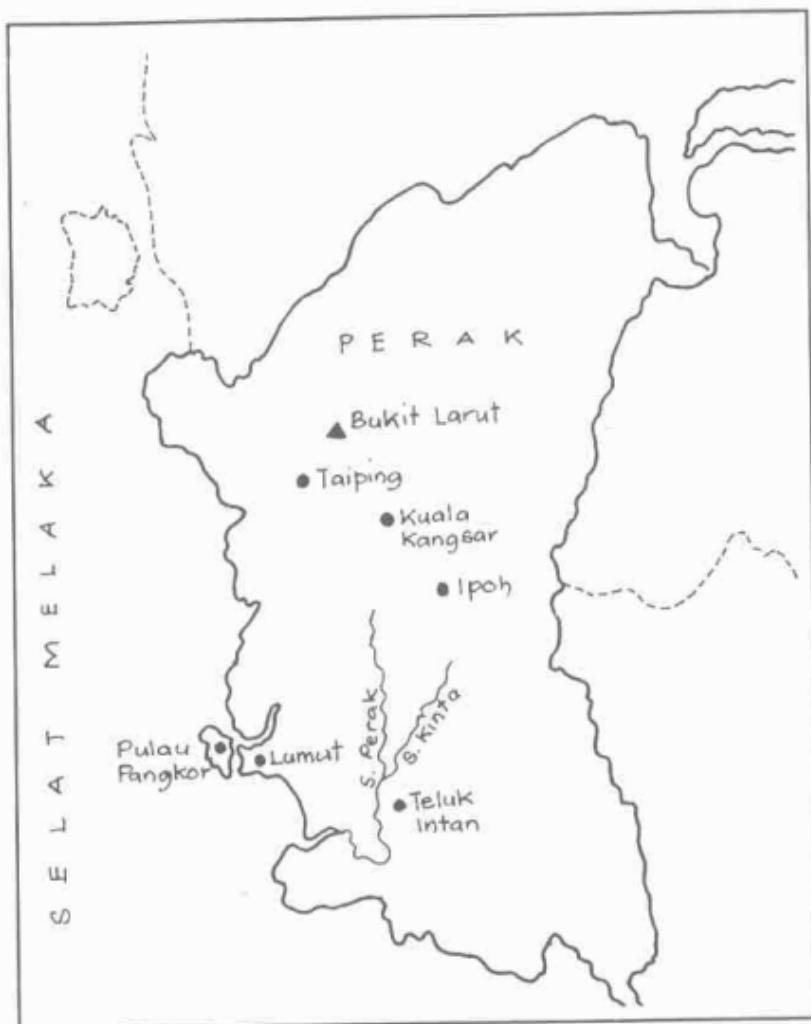
di pantai barat Sumatera.

Pihak Inggeris berjanji tidak akan menubuhkan sebarang petempatan di selatan Singapura dan di Sumatera. Belanda pula bersetuju tidak akan membuka petempatan atau membuat perjanjian dengan mana-mana pihak yang terletak di utara Selat Teberau.

Satu garisan pemisah telah diwujudkan untuk memisahkan kawasan pengaruh masing-masing. Dengan itu juga Melaka telah jatuh ke tangan Inggeris. Inggeris memang bercita-cita untuk memiliki Melaka. Akhirnya mereka berjaya menduduki Melaka dengan cara yang mudah.

Pendudukan Inggeris di Pulau Pinang, Singapura dan Melaka merupakan era baru bagi Tanah Melayu. Pada awal pendudukan, orang Inggeris tidak mahu mengamalkan dasar campur tangan di Negeri-negeri Melayu.

Bagaimanapun, pada bulan September 1873, Inggeris telah memulakan dasar campur tangan. Keputusan ini dibuat oleh Lord Kimberley

Negeri Perak

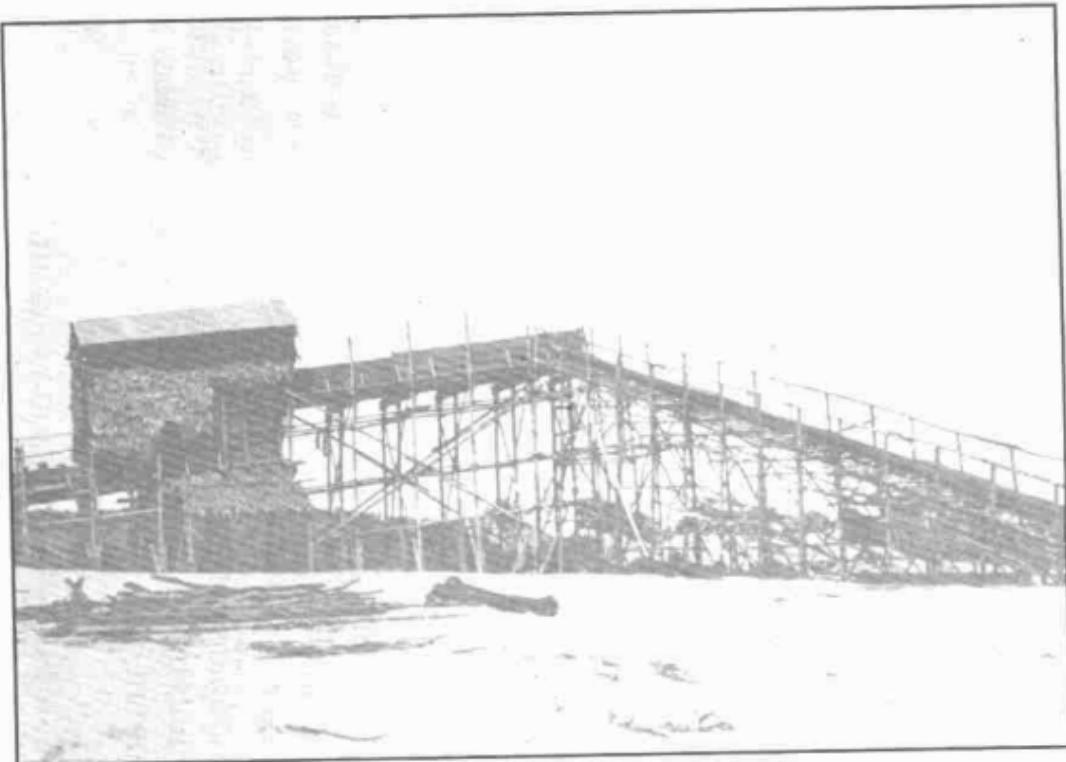
iaitu Setiausaha Pejabat Tanah Jajahan Inggeris di London.

Campur tangan Inggeris bermula di Perak. Pada masa itu Perak berada dalam keadaan huru-hara. Pertelingkahan berlaku antara kongsi-kongsi gelap Cina. Mereka merebut kawasan lombong bijih.

Perebutan takhta kerajaan Perak juga berlaku. Ini memberi kesempatan kepada Sir Andrew Clarke untuk campur tangan. Sir Andrew Clarke ialah Gabenor Negeri-negeri Selat yang berpejabat di Singapura.

Perebutan takhta kerajaan Perak berlaku disebabkan kemangkatan Sultan Ali yang bersemayam di Sayong. Raja Ismail iaitu Raja Bendahara ditabalkan sebagai Sultan Perak. Raja Abdullah, Raja Muda membantah pertabalan tersebut.

Mengikut sistem Kesultanan Perak sekiranya seseorang Sultan mangkat maka, Raja Muda akan menggantikannya. Dalam hal ini,

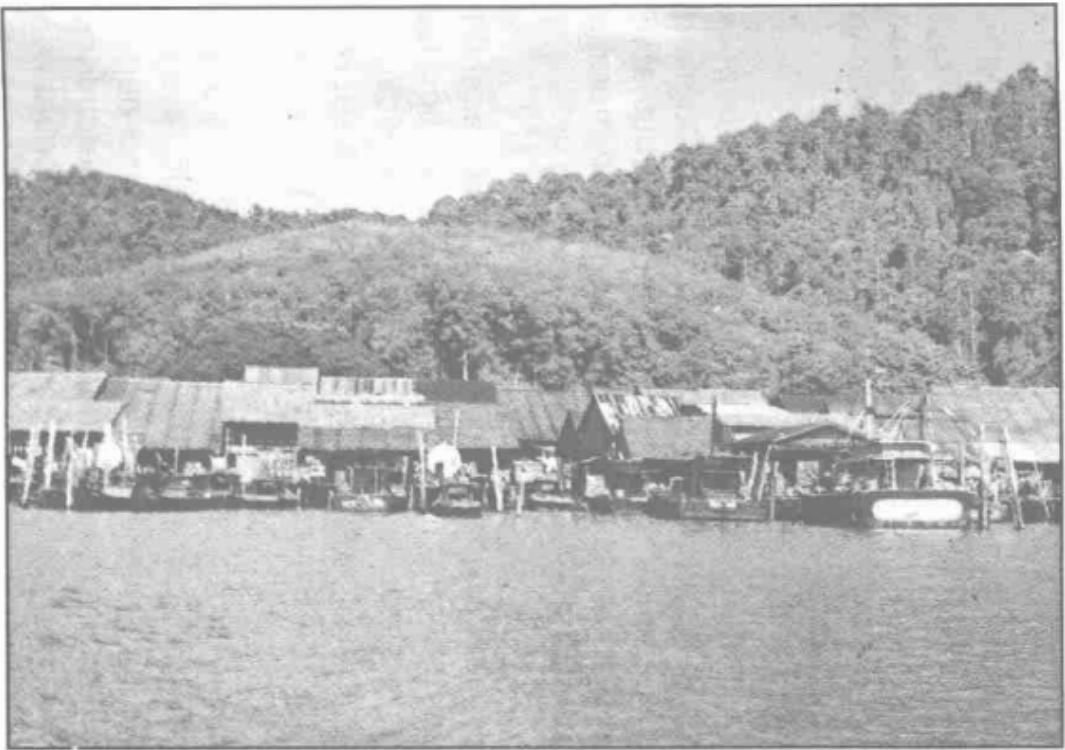
Lombong bijih timah

sepasutnya Raja Abdullah yang menjadi Sultan kerana dia adalah Raja Muda. Oleh itu Raja Abdullah dengan sendirinya mengisytiharkan dirinya sebagai Sultan. Raja Abdullah disokong oleh beberapa orang pembesar hilir Perak.

Pertelingkahan kongsi gelap Cina pula berlaku di Larut. Orang Cina di Larut dibahagikan kepada dua kumpulan. Kumpulan tersebut ialah Ghee Hin dan Hai San. Pertelingkahan mereka menyebabkan Perang Larut.

Keadaan menjadi bertambah kacau apabila kedua-dua kumpulan ini terlibat dalam perang saudara di Perak. Kumpulan Hai San menyokong Raja Ismail manakala kumpulan Ghee Hin menyokong Raja Abdullah.

Bagi menyelesaikan masalah ini, Raja Abdullah telah meminta bantuan Sir Andrew Clarke. Sir Andrew Clarke Gabenor Negeri-negeri Selat yang tinggal di Singapura. Beliau bercadang untuk campur tangan di Perak. Hal ini disebabkan Perak kaya dengan bijih timah. Pedagang-pedagang Inggeris mendesak kerajaan supaya

Perkampungan Nelayan di Pulau Pangkor

memerintah negeri Perak.

Sir Andrew Clarke menjemput pembesar-pembesar Melayu dan ketua-ketua kumpulan Cina menghadiri satu perjumpaan. Perjumpaan itu diadakan di Pulau Pangkor iaitu di atas kapal Pluto.

Pada 20 Januari 1874, Perjanjian Pangkor telah ditandatangani. Perjanjian ini telah menyelesaikan masalah di Perak. Raja Abdullah dilantik menjadi Sultan Perak yang baru. Raja Ismail diberi pencen dan kekal dengan gelaran Raja Muda. Sultan Abdullah juga bersetuju menerima seorang Residen Inggeris.

Tugas-tugas residen ini ialah menasihati Sultan dalam pemerintahan kecuali hal agama dan adat resam Melayu. Residen Inggeris yang pertama di Perak ialah J.W.W. Birch.

Bagaimana J.W.W. Birch bertindak lebih daripada kuasanya yang diberikan. Raja Abdullah dan pembesar-pembesar Perak membunuhnya. Orang Inggeris menyerang Perak dan berlaku

Kota Raja Mahdi

Perang Perak. Raja Abdullah dikalahkan. Orang Inggeris terus berkuasa di Perak tetapi lebih berhati-hati.

Keadaan yang sama berlaku di Selangor. Perang saudara berlaku antara pembesar-pembesar. Pelombong-pelombong Cina bergaduh sesama sendiri. Ini memberi peluang kepada Inggeris untuk campur tangan.

Perang saudara di Selangor berlaku antara Raja Abdullah dengan Raja Mahdi pada tahun 1867. Mereka ingin menguasai daerah Kelang yang kaya dengan bijih timah. Pada masa itu, Sultan Selangor ialah Sultan Abdul Samad. Baginda melantik menantunya, Tengku Kudin untuk menamatkan Perang Kelang.

Ini menimbulkan kemarahan Raja Mahdi. Beliau menentang perlantikan tersebut. Apatah lagi Tengku Kudin dibantu oleh Raja Ismail menentang Raja Mahdi. Raja Ismail ialah putera Raja Abdullah.

Perang Kelang bertambah buruk akibat

kerana berebut kuasa memungut cukai di Sungai Linggi. Cukai tersebut ialah atas bijih timah yang dibawa keluar melalui sungai tersebut.

Dato' Kelana Sayid Abdul Rahman meminta Andrew Clarke mengiktiraf beliau sebagai pemerintah Sungai Ujong. Satu surat perjanjian ditandatangani antara Dato' Kelana Sayid Abdul Rahman dengan Inggeris pada 21 April 1874.

Dato' Bandar menentang perjanjian itu dan menyerang Dato' Kelana Sayid Abdul Rahman. Dato' Kelana Sayid Abdul Rahman meminta bantuan pihak Inggeris. Dengan bantuan Inggeris itu, Dato' Bandar dapat dikalahkan. Oleh itu Dato' Kelana Sayid Abdul Rahman bersetuju menerima seorang penolong residen. Penolong residen itu ialah W.I. Tatham.

Inggeris masih tidak berpuas hati dengan usaha mereka. Mereka inginkan pengaruh yang lebih luas di Negeri-negeri Melayu. Gabenor Negeri-negeri Selat, Sir Frederick Weld pergi ke Pahang. Tujuannya memujuk Sultan Wan

Ahmad supaya menerima seorang wakil Inggeris. Orang Inggeris mahu mendapatkan hasil kayu balak di Pahang dan tidak mahu negeri itu terlepas kepada orang Jerman. Sultan Wan Ahmad menjual tanah kepada pedagang Jerman.

Sultan Ahmad enggan menerima pujuhan tersebut. Walau bagaimanapun, pada tahun 1887, Sultan Ahmad bersetuju menerima seorang ejen Inggeris. Ejen Inggeris tersebut ialah Hugh Clifford. Persetujuan Sultan Ahmad ini adalah atas pujuhan Sultan Abu Bakar (Sultan Johor).

Pada bulan Februari 1888, seorang warga negara Inggeris berbangsa Cina iaitu Go Hai dibunuhi di kawasan istana Sultan Ahmad di Pekan. Inggeris telah menggunakan peluang ini memaksa Sultan Ahmad menerima seorang residen. Akhirnya seorang residen Inggeris dilantik di Pahang. J.P. Rodger residen Inggeris yang pertama.

Setelah berjaya campurtangan di negeri-negeri Perak, Selangor, Negeri Sembilan dan Pahang, Inggeris mahu mengambil negeri-negeri

lain pula. Negeri-negeri Melayu Utara menjadi idaman Inggeris.

Negeri-negeri Melayu Utara ialah Kelantan, Terengganu, Kedah dan Perlis. Negeri-negeri ini terletak di bawah naungan Siam.

Oleh itu kerajaan Inggeris berusaha memujuk kerajaan Siam agar melepaskan naungan itu supaya negeri-negeri itu dimiliki Inggeris.

Pada tahun 1909, satu perjanjian ditandatangani antara kerajaan Inggeris dengan kerajaan Siam. Melalui perjanjian ini negeri-negeri Kedah, Perlis, Kelantan dan Terengganu diserahkan kepada orang Inggeris. Negeri-negeri ini dinamakan Negeri-negeri Melayu Tidak Bersekutu.

Sebuah negeri lagi yang dinamakan Negeri-negeri Melayu Tidak Bersekutu ialah Johor. Orang Inggeris cuba memerintah di Johor tetapi gagal. Hal ini disebabkan kerajaan negeri Johor lebih tegas dalam menghadapi pengaruh Inggeris.

Pada tahun 1914, Sultan Ibrahim menerima Penasihat Inggeris. Bagaimanapun pihak Inggeris gagal menguasai pentadbiran Johor kerana sultan dan pembesar berjaya mengekalkan kedaulatan Johor. Sultan Abu Bakar dibantu oleh beberapa orang pembesar seperti Datuk Jaafar bin Haji Muhamad, Abdul Rahman bin Andak dan Datuk Mohd. Salleh bin Perang.

Berbagai-bagai perubahan telah dibuat oleh Inggeris untuk memajukan Tanah Melayu, walaupun sebenarnya untuk kepentingan Inggeris. Orang Inggeris memajukan bidang ekonomi.

Pada tahun 1876, Sir Henry Wickham telah membawa 70 000 biji benih getah dari Brazil. Biji benih itu ditanam di Taman Botanikal di Kew, London.

Sedikit sahaja getah yang bercambah. Pada tahun 1877, sebahagian biji benih itu dibawa ke Singapura dan Kuala Kangsar. Sir Hugh Low menanam biji-biji getah di halaman rumahnya. Akhirnya pokok-pokok getah itu dapat

membekalkan biji getah kepada penanam getah seterusnya.

Orang Inggeris memajukan industri bijih timah dengan memperkenalkan kapal korek. Orang Inggeris mengambil alih industri bijih timah daripada orang Cina.

Sistem pendidikan juga bertambah maju. Sebelum kedatangan Inggeris, pendidikan Tanah Melayu umumnya berbentuk agama. Semasa pemerintahan Inggeris, terdapat empat jenis sekolah. Terdapat sekolah Melayu, Inggeris, Cina dan Tamil.

Sekolah Melayu yang pertama dibina di Glugor, Pulau Pinang iaitu cawangan Penang Free School. Penang Free School sekolah Inggeris yang pertama dibuka di Tanah Melayu. Pada tahun 1856 dua buah Sekolah Melayu dibuka di Singapura. Bagaimanapun, orang Inggeris tidak jujur dalam memberi pendidikan kepada rakyat Tanah Melayu khasnya orang Melayu.

Kedudukan Inggeris di Tanah Melayu mula tergugat dengan kedatangan tentera Jepun. Tentera Jepun mula mendarat pada 8 Disember 1941 di Kota Bharu dan Alor Setar.

Tentera Inggeris tidak dapat bertahan. Mereka terpaksa berundur. Dua buah kapal perang Inggeris iaitu Repulse dan Prince of Wales ditenggelamkan oleh kapal pengebom Jepun di perairan Kuantan.

Inggeris terpaksa berundur ke India setelah Jepun menguasai Tanah Melayu dan Singapura. Jepun hanya mengambil masa dua bulan setengah untuk menawan Tanah Melayu dan Singapura. Singapura jatuh ke tangan tentera Jepun pada 15 Februari 1942.

Setelah Jepun menyerah kalah pada 15 Ogos 1945, orang Inggeris datang semula ke Tanah Melayu. Inggeris kembali ke Tanah Melayu pada bulan September 1945.

Semasa pendudukan Jepun di Tanah Melayu, kerajaan Inggeris di London bercadang

mendirikan sebuah kerajaan yang baharu di Tanah Melayu. Sir Harold Mac Michael telah dihantar ke Tanah Melayu untuk mendapatkan persetujuan Raja-raja Melayu.

Malayan Union ditentang oleh orang Melayu. Persatuan-persatuan Melayu diwujudkan untuk mengadakan tunjuk perasaan kepada kerajaan Inggeris.

Orang Melayu di bawah pimpinan Dato' Onn bin Jaafar telah menubuhkan Pertubuhan Kebangsaan Melayu Bersatu (UMNO) bagi menentang Malayan Union. Pertubuhan ini ditubuhkan di Johor Bahru. Pertubuhan ini menyatukan semua orang Melayu. UMNO telah menganjurkan rapat-rapat umum dan tunjuk perasaan di seluruh negara menentang Malayan Union.

Penentangan yang hebat daripada orang Melayu mengejutkan kerajaan Inggeris. Malayan Union yang ditubuhkan pada 1 April 1946 dipulau oleh orang Melayu dan Sultan-sultan. Sultan-sultan tidak menghadiri upacara perlantikan Sir

Edward Gent sebagai Gabenor. Sir Edward Gent ialah Gabenor Malayan Union yang pertama dan terakhir.

Pada 25 Julai 1946, kerajaan Inggeris telah melantik jawatankuasa kerja bagi menggubal satu perlembagaan baharu untuk menubuhkan kerajaan baharu menggantikan Malayan Union.

Persetujuan telah dicapai pada bulan Disember 1946. Akhirnya Persekutuan Tanah Melayu diisyiharkan pada 1 Februari 1948. Bagaimanapun, pihak komunis menentang penubuhan Persekutuan Tanah Melayu. Mereka memberontak pada bulan Jun 1948.

Sejak itu bermula usaha-usaha ke arah kemerdekaan. Pada bulan Januari 1956, Tunku Abdul Rahman telah mengetuai satu rombongan ke London. Rombongan tersebut dinamakan Rombongan Kemerdekaan. Rombongan tersebut bertujuan berunding dengan kerajaan Inggeris tentang kemerdekaan Tanah Melayu. Rundingan tersebut telah berlangsung daripada 18 Januari hingga 6 Februari 1956.

Hasil daripada perundingan itu, perjanjian London 1956 telah ditandatangani. Kerajaan Inggeris berjanji memberi kemerdekaan kepada Tanah Melayu pada 31 Ogos 1957.

Tunku Abdul Rahman pulang ke tanah air dan mengumumkan kepada rakyat tentang kejayaan beliau. Beliau mengumumkan di Padang Hilir Melaka bahawa Tanah Melayu akan mencapai kemerdekaan pada 31 Ogos 1957.

Hasil daripada Perjanjian London juga, satu suruhanjaya telah dibentuk. Suruhanjaya itu dikenali sebagai Suruhanjaya Reid kerana diketuai Lord Reid. Suruhanjaya Reid untuk menggubal perlombagaan.

Akhirnya pada 31 Ogos 1957, Tunku Abdul Rahman mengisytiharkan kemerdekaan Tanah Melayu di Stadium Merdeka, Kuala Lumpur. Stadium Merdeka dibina khas untuk tujuan ini. Ratu England telah diwakili oleh Duke of Gloucester.

Perdana Menteri Tanah Melayu yang

pertama ialah Tunku Abdul Rahman yang dikenali sebagai Bapa Kemerdekaan. Yang di-Pertuan Agong yang pertama ialah Tuanku Abdul Rahman Ibni Al-Marhum Tunku Muhammad. Tunku Abdul Rahman ialah Yang Dipertuan Besar Negeri Sembilan. Tuanku Hishamuddin Alam Shah dari negeri Selangor dilantik sebagai Timbalan Yang di-Pertuan Agong.

Sesungguhnya penjajahan Inggeris di Tanah Melayu telah meninggalkan banyak kesan kepada kita. Salah satu daripadanya ialah dari segi bahasa. Perbendaharaan Bahasa Melayu telah diperkayakan lagi dengan adanya perkataan-perkataan Bahasa Inggeris, contohnya gelas, pen, radio, televisyen dan sebagainya.

Sistem pendidikan juga bertambah maju pada zaman penjajahan Inggeris. Sebelum kedatangan Inggeris, pendidikan di Tanah Melayu umumnya berbentuk agama. Setelah kedatangan Inggeris, pendidikan bercorak sekular atau keduniaan diperkenalkan.

Mula abad ke-20 pendidikan Melayu mula

berkembang maju. Pihak Inggeris telah mendirikan sekolah-sekolah Melayu dan beberapa buah maktab perguruan. Maktab-maktab ini untuk melatih guru-guru sebelum dihantar bertugas di seluruh negeri. Sebagai contoh ialah Maktab Perguruan Sultan Idris di Tanjung Malim. Maktab ini dibuka pada tahun 1922.

Bagaimanapun, harus diingat, semua kemajuan ini hasil desakan rakyat dalam memperjuangkan hak mereka bukanlah usaha murni kerajaan Inggeris.

